Dane aktualne na dzień: 21-11-2026 22:31

Link do produktu: https://www.sklep.miecze.com.pl/szabla-husarska-z-okresu-xviii-wieku-kuta-i-hartowana-do-walki-p-193.html

Szabla Husarska z okresu XVIII wieku kuta i hartowana do walki

Cena	**980,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Numer katalogowy	**HUSARIA18K**

Opis produktu

Typowa dla tego okresu szabla husarska do walki zwana też pałaszem krzywym lub czarna szabla
Wykonanie ze stali HF 50 Hartowana do twardości 48 HRC
rekojeść wykonana z mosiądzu z paluchem lub bez - jest możliwość wykonania w całośći ze stali (na zamówienie)
Oprawa drewno bukowe . oplot skórzany z mosiężnym filigranem
Długośc ok 80 cm (głownia) całość 90 cm
Wyjątkowo mocna konstrukcja - polecamy do rekonstrukcji
Głownia posiada dwie lub trzy strudziny dla poprawienia wyważenia szabli Waga ok 1,2
Na zamówienie wykonujemy szable o jeszcze mniejszej wadze
Opisy zródłowe (wikipedia)
Szabla husarska – polska szabla bojowa o zamkniętej rękojeści, zwana także pałaszem krzywym lub szablą czarną. Skrystalizowaną formę osiągnęła w połowie XVII wieku na bazie szabli węgierskiej (tzw. typu II), którą sprowadził do Polski król Stefan I Batory.

Szablą można wykonywać cięcia bezpośrednie lub zamachowe z łokcia i z ramienia, a w obronie wszystkie zasłony statyczne. Można nią również wykonać wszystkie najważniejsze cięcia – zarówno te, do których nadają się najlepsze zachodnioeuropejskie szable, jak i te, które można wykonać tylko szablą wschodnią lub mieczem japońskim, słusznie więc uznawana jest za najlepszą kawaleryjską szablę świata.

Głownie mają krzywiznę kołową, jelec w formie zamkniętej lub półzamkniętej, paluch pasowany lub obrączkowy, trzonek drewniany, zwężający się ku głowicy, prosty lub pochylony ku przodowi, kapturek w formie wypukłego migdała, zwykle z fartuchem zakrywającym grzbiet trzonka. W II połowie XVIII wieku pojawił się poziomy obłąk lub tarczka jako dodatkowe zabezpieczenie dłoni.

Szable bojowe nie były bogato zdobione, lecz szable husarskie noszone były również jako szable paradne (nie tracąc swoich cech bojowych), bogato zdobione złotem lub srebrem, jelec z kabłąkiem oraz głowicę często zdobiono niellowaną, trawioną bądź rytą dekoracją a paluchy, kapturki i rozety nitów ozdobnie kształtowano. Tego typu zdobione szable zwane były pałaszami srebrnymi lub złotymi. Niezależnie od ornamentyki często na głowniach umieszczano różnego rodzaju sentencje, od religijnych począwszy (Deus spes mea, Jezus, Maria, Józef, Gdy mnie jaka ściśnie trwoga ratuj mnie Matko Boga), przez patriotyczne (Konstetucia 3 maja Ruka 1791, Vivat Hussaria, Vivat Narodowa Kawaleria, Stanislao Augusto Patri Patriae Salutis Publicae Restaurator) po "dowcipne" (Strzesz sobie gęby boć wytnę w zęby, a.d.1710 Noli me tangere). Od charakterystycznych form zdobniczych wywodzą się z kolei typy szabel zwane: batorówka, zygmuntówka, janówka. Nazwy pochodzą od imion królów polskich: Stefana I Batorego, Zygmunta III Wazy i Jana III Sobieskiego i charakteryzowały się zdobieniami w postaci podobizny władcy, jego herbu i napisów (Stephanus Batoreus Rex Poloniae, Stephanus D.G. Rex Pol. D. Prus, Sigmundus III Rex Polonia, Ioan III Rex Pol., Dextra vicit ad Viennam 1683 Ann)

Szabla husarska zeszła z pola walki w XVIII wieku wraz z końcem wojska polskiego narodowego autoramentu.